

200704620/1.

Datum uitspraak: 31 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarig kind,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/14388 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 6 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 februari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juni 2007, verzonden op 7 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

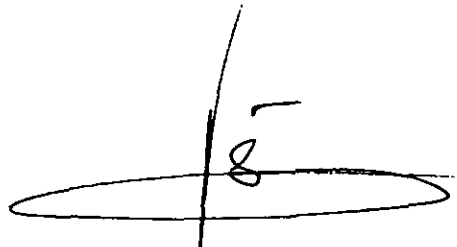
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

309-534.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or 's' shape to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 14388

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 6 juni 2007

in de zaak van:

geboren op (toegekende leeftijd), van Chinese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

en haar hierna genoemde kind
geboren op

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 22 februari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 22 februari 2006 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 21 maart 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 5 april 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M. Spapens, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag aangevoerd dat zij in mei 2004 met haar toenmalige vriend China heeft verlaten omdat zij door haar stiefmoeder niet goed werd behandeld. Na in november 2004 Nederland te zijn ingereisd, heeft haar vriend

zaaknummer: AWB 06 / 14388

2

haar in januari 2005 verlaten. Op aanraden van een kennis heeft zij, omdat zij voor zichzelf geen andere mogelijkheden zag, vervolgens asiel aangevraagd. Eiseres was op dat moment minderjarig. Eiseres zal als ongehuwde moeder in China te maken krijgen met ernstige beperkingen in haar bestaansmogelijkheden. Terugkeer naar China zal dan ook een behandeling in strijd met artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) opleveren. Gelet op de moeilijkheden voor ongehuwde moeders in China dient eiseres ook op basis van klemmende redenen van humanitaire aard asiel te worden verleend.

- 2.3 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres Nederland zonder een grensoverschrijdingdocument is ingereisd en zich niet onverwijld heeft gemeld voor het aanvragen van asiel. Ook heeft eiseres bij haar aanvraag toerekenbaar geen identiteits- en reispapieren overgelegd. Voorts heeft eiseres over haar leeftijd gelogen nu een leeftijdsonderzoek heeft uitgewezen dat eiseres op het moment van aanvraag 20,68 jaar (optioneel 19,68 jaar of ouder) was. Hierdoor wordt op voorhand afbreuk gedaan aan de oprechtheid van het asielrelaas van eiseres. Eiseres heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat zij gegronde redenen heeft te vrezen voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Ook houdt het door eiseres gestelde niet naar China kunnen terugkeren geen verband met de reden van haar vertrek uit China. Gelet op de leeftijd van eiseres is er voorts geen reden om ambtshalve over te gaan tot verlening van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.4 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.5 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.6 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw in samenhang met artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen aan alleenstaande minderjarige vreemdelingen.
- 2.7 De rechtbank stelt vast dat verweerder in het besluit aan eiseres heeft tegengeworpen dat zij ter staving van haar asielrelaas toerekenbaar geen identiteits- of reispapieren heeft overgelegd. Eiseres heeft deze tegenwerping niet betwist zodat daarmee vast staat dat verweerder een in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheid, in dit geval onder f, bij de beoordeling van het asielrelaas heeft kunnen betrekken. De rechtbank constateert dat verweerder hieraan in het bestreden besluit echter verder geen consequenties verbindt.
- 2.8 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar standpunt dat zij bij terugkeer naar China een reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM loopt, verwezen naar hetgeen in het algemene ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken van

zaaknummer: AWB 06 / 14388

3

2004 over China is gesteld terzake de opvang van ongehuwde moeders. Eiseres heeft ter zitting desgevraagd evenwel niet kunnen concretiseren welke behandeling van ongehuwde moeders volgens eiseres in strijd is met artikel 3 EVRM. Nu niet nader is onderbouwd, noch anderszins is gebleken dat er zich bij terugkeer naar China een omstandigheid voordoet waardoor eiseres gegronde redenen heeft te vrezen voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, kan het beroep van eiseres op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw niet slagen.

- 2.9 Ook het beroep op klemmende redenen van humanitaire aard mag eiseres niet baten. Eiseres heeft ter zitting desgevraagd gesteld dat de reden voor haar vertrek uit China, het weglopen van huis, geen verband houdt met de reden waarom het van haar in redelijkheid niet kan worden verlangd naar China terug te keren. Daarmee staat vast dat niet is voldaan aan de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw neergelegde voorwaarde dat het redelijkerwijs niet kunnen terugkeren verband dient te houden met de reden van vertrek uit het betreffende land. Eiseres heeft zich ter zitting nog op het standpunt gesteld dat, nu het van eiseres toch niet kan worden verlangd dat zij naar een onzekere toekomst in China terugkeert, verweerder op grond van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient af te wijken van het door verweerder gevoerde beleid. Ook deze laat ingediende beroepsgrond kan niet slagen. Dat de wettelijke voorwaarde van het verband tussen vertrek en terugkeer door verweerder in het beleid is overgenomen, betekent niet dat het verweerder daarmee vrij zou staan van de wettelijke voorwaarde af te wijken.
- 2.10 Voorts kan ook het beroep dat verweerder ten onrechte niet is overgegaan tot het ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor minderjarige vreemdelingen, niet slagen. Het leeftijdsonderzoek wijst immers uit dat eiseres ten tijde van de asielaanvraag meerderjarig was. In het licht van deze uitkomst heeft verweerder het standpunt van eiseres dat haar is verteld dat ze minderjarig is, kunnen passeren. De eerst in beroep door eiseres aangedragen mogelijkheid dat haar groeischijven eerder zijn gesloten, als gevolg van haar tienerzwangerschap, doet evenmin afbreuk aan het standpunt van verweerder. Uit de ter onderbouwing van haar stelling overgelegde brief van prof. dr. H.S.A. Heymans blijkt immers dat er geen bewijs beschikbaar is voor deze stelling.
- 2.11 De rechtbank zal het beroep dan ook ongegrond verklaren.
- 2.12 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 14388

4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.H.G. Odink, voorzitter, mrs. J.P. Smit en J.I. de Vreese-Rood, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en op 6 juni 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. J. van der Kluit, griffier.

afschrift verzonden op:

Coll:

07 JUNI 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

A large, stylized handwritten signature in black ink.

PER FAX EN PER POST

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

**HOGER
BEROEPSCHRIFT**

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3924-C - 4 JUL 2007	
ZAAKNR. 200704620-1	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Faxnummer: 070 - 365 13 80

Toevoeging is aangevraagd

Betreft : Hoger beroepschrift vreemdelingenwet

inzake:

geboren _____ en haar minderjarig kind
geboren _____ gemachtigde mr. H. Martens,

tegen

De Staatssecretaris van Justitie, verweerder,

geeft te kennen:

verder te noemen appellante, geboren _____
en haar minderjarig kind, _____ geboren _____ beiden van
Chinese nationaliteit en wonende te 's-Gravendeel, in deze zaak woon-
plaats kiezende te Rotterdam aan de Crooswijksesingel 34, op het kan-
toor van het Advokatenkollektief Rotterdam, van welk kantoor mr. H.
Martens tot gemachtigde wordt gesteld, die verklaart tot het instellen
van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (bijlage 1).

Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de recht-
bank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem, van 6 juni 2007, ver-
zonden 7 juni 2007. Een kopie van de bestreden uitspraak wordt hierbij
overgelegd (bijlage 2).

Appellante kan zich niet met de uitspraak verenigen. Zij zal hierna kort
de achtergronden van de zaak uiteenzetten, alsmede de grieven naar
voren brengen, die zij tegen de uitspraak inbrengt.

ADVOCATEN

Hilde van Asperen
Reinier Feiner
Marianne Huisman*
Martin Iwema
Katja Logtenberg
Dinie Martens
Jacqueline Nieuwstraten
Amanda de Nijs*
Ton Rhijnsburger
Rogier Scheltes
Ria van Seventer
Nelleke Stolk
Remko Wijling
Alex Wintjes

* VFAS-scheidingsbemiddelaar

SECRETARESSES

Anita van Binsbergen
Nettie Bosman
Yvonne van Gent
Hanneke van Kruijl
An Rook
Monique de Rooij
Berry van der Waal
Ger van der Wel

BUREAUCHEF

Jacqueline Vliegenthart

RECEPTIE/TELEFOON

Selma Bentum
Petra Schallenberg

POSTADRES

Postbus 3725
3003 AS Rotterdam

E-MAIL

info@advokatenkollektief.com

WEBSITE

www.advokatenkollektief.com

BEZOEKADRES

Crooswijksesingel 34
Rotterdam (3034 CJ)

Telefoon: 010-4650966
Fax: 010-4654039

Kantoortijden:
9.00-17.00 uur

Achtergronden:

Appellante heeft op 22 februari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Op 22 februari 2006 werd afwijzend op de aanvraag beslist. Tegen dat besluit werd namens appellante tijdig beroep ingesteld bij de rechtbank.

Appellante heeft in de zienswijze en in beroep aangevoerd dat zij als ongehuwde moeder in China te maken zal krijgen met ernstige beperkingen in haar bestaansmogelijkheden. Ook heeft zij gesteld dat een terugkeer naar China in strijd zal zijn met artikel 3 van het EVRM. Appellante heeft daarnaast gesteld dat haar op basis van klemmende redenen van humanitaire aard asiel verleend dient te worden.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat appellante Nederland zonder een grensoverschrijdingsdocument is ingereisd en zich niet onverwijld heeft gemeld voor het aanvragen van asiel. Ook zou zij toerekenbaar geen identiteits- en reispapieren overgelegd hebben en zou zij over haar leeftijd gelogen hebben. Hierdoor zou op voorhand afbreuk gedaan zijn aan de oprechtheid van het asielrelaas van appellante. Ook zou appellante niet aannemelijk gemaakt hebben dat zij gegronde redenen heeft te vrezen voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

In beroep diende de rechtbank de vraag te beantwoorden of verweerder op goede gronden heeft kunnen beslissen aan appellante en haar minderjarig kind geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. De rechtbank heeft haar beroep op alle hiervoor genoemde punten afgewezen.

Appellante meent dat de rechtbank haar beroep op artikel 3 EVRM ten onrechte heeft afgewezen. Appellante heeft verwezen naar het Algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 2004 en heeft tijdens de zitting aangegeven op het standpunt te staan dat van haar, gezien het feit dat zij een alleenstaande moeder met twee kinderen is (haar tweede kind werd op geboren) van haar niet verlangd kan worden naar een onzekere toekomst in China terug te keren. Appellante heeft dan ook gesteld dat verweerder op grond van artikel 4:84 van de Awb af dient te wijken van het door verweerder gevoerde beleid.

Standpunt van appellante:

Appellante is van oordeel dat verweerder niet op goede gronden heeft kunnen stellen dat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. De uitspraak van de rechter d.d. 6 juni 2007 kan dan ook niet gehandhaafd blijven.

Grief 1.

Ten onrechte overweegt de rechtbank in punt 2.8 dat op grond hetgeen appellante naar voren heeft gebracht, niet is gebleken dat er zich bij terugkeer naar China een omstandigheid voordoet waardoor appellante gegronde redenen heeft te vrezen voor behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Het beroep van appellante op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vreemdelingenwet, zou derhalve niet kunnen slagen. Appellante heeft zowel in de zienswijze als in beroep aangevoerd dat ongehuwde moeders in China een vrijwel onbekend fenomeen zijn. In China is vrijwel iedereen die kinderen heeft getrouwd (of gescheiden). Vrouwen die buiten het huwelijk zwanger worden zullen al snel wegens sociale druk besluiten tot een abortus. Naast de sociale druk vanuit de omgeving, is er ook nog de financiële druk.

Voor een kind dat zonder toestemming geboren wordt moet een social compensation fee worden betaald voordat het kind kan worden geregistreerd. En zoals ook uit het Algemeen ambtsbericht China mei 2006 blijkt, varieert de hoogte van de boete die betaald moet worden voor het krijgen van een extra kind van een salaris van zes maanden tot tien keer een jaarsalaris. Niet de nationale wetgeving bepaalt de hoogte van de social compensation fee, maar de provincie. Appellante zal niet in staat zijn die social compensation fee voor haar kinderen te betalen. Ook beschikt zij niet over woonruimte waar zij met de kinderen zal kunnen verblijven. De kans dat appellante en haar kinderen een reëel risico lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM is dan ook reëel. Appellante vreest dan ook slachtoffer te worden van mensenrechtenschendingen. Haar beroep op schending van artikel 3 EVRM werd dan ook ten onrechte afgewezen.

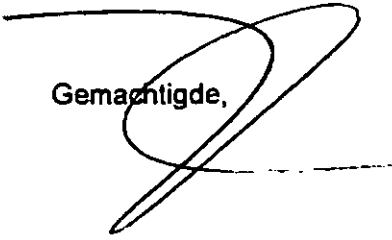
Grief 2.

Appellante heeft zich ter zitting op het standpunt gesteld dat van haar, gezien haar persoonlijke situatie, zij is een alleenstaande moeder met twee minderjarige kinderen, niet verlangd kan worden dat zij naar een onzekere toekomst in China terugkeert. Appellante heeft zich op het standpunt gesteld dat verweerder op grond artikel 4:84 van de Awb af dient te wijken van het door verweerder gevoerde beleid. Naar de mening van appellante had verweerder beter moeten motiveren waarom niet afgeweken kan worden van dat beleid. De uitspraak is wat betreft deze beroepsgrond niet op de juiste wijze gemotiveerd.

OP BOVENGENOEMDE GRONDEN komt appellante in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag nevenzittingsplaats Haarlem d.d. 6 juni 2007, verzonden 7 juni 2007, registratienr. Awb 06 / 14388. Zij verzoekt u de uitspraak te vernietigen en het beroep alsnog gegrond te verklaren.

Rotterdam, 4 juli 2007

Gemachtigde,

Deze zaak wordt behandeld door mr. H. Martens, Advokatenkollektief Rotterdam, Crooswijkse singel 34, 3034 CJ Rotterdam, Postbus 3725, 3003 AS Rotterdam, telefoonnummer 010 - 4650966, faxnummer 010- 4654039, kenmerk: 20071251.